

"CAHIERS ROMAINS"

**DLA KATOLIKÓW RZYMSKICH
INTEGRALNYCH**

KRAKÓW 2014

www.ultramontes.pl

Dla katolików rzymskich integralnych

"CAHIERS ROMAINS"

Deus... da Ecclesiae tuae, eorum (SS. Apost. Petri et Pauli) in omnibus sequi praeceptum. (Boże... udziel Kościołowi Twemu, iżby we wszystkim spełniał nakazy ich (św. Apostołów Piotra i Pawła)). – (Nabożeństwo na uroczystość św. Piotra i Pawła).

Dobrzy katolicy, pragnący być integralnie wiernymi dyrektywom papieskim, niejednokrotnie wyrażali życzenie, by mogli mieć podane w streszczeniu wytyczne punkty swych przekonań i akcji. Z drugiej strony, przeciwnicy nasi usiłują punkty te zaciemnić dwuznacznością, a to w celu wypaczenia i ośmieszenia tego, co nazywają pogardliwie "integryzmem".

Wydaje się więc nam na czasie zwrócić uwagę przyjaciół naszych na punkty następujące (1):

1) Katolik rzymski integralny przyjmuje *integralnie* doktrynę, karność, dyrektywy Stolicy Świętej i wszystkie należne konsekwencje, wypływające z nich zarówno dla jednostki jak dla społeczeństw. Jest on "papistą", "klerykałem", antymodernistą, antyliberałem, antysekcjarzem. Jest zatem integralnym kontrrewolucjonistą, będąc przeciwnikiem nie tylko rewolucji jakobińskiej i sekciarskiego radykalizmu, lecz także liberalizmu religijnego i społecznego. Każdy katolik powinien być wiernym i czynnym wyznawcą katolicyzmu rzymskiego integralnego.

2) Katolik rzymski integralny walczy o zasadę i poszanowanie władzy, tradycji, oraz porządku religijnego i społecznego, w katolickim znaczeniu tych słów i w jego wynikach logicznych.

3) Uważa on za plagę ludzkiego pierwiastka Kościoła liberalizm rzekomo katolicki i awatar jego – demokratyzm rzekomo katolicki, jak również modernizm teoretyczny i praktyczny, radykalny lub umiarkowany, z ich konsekwencjami, a mianowicie: fałszywą tolerancją religijną,

międzywyznaniowością, "minimalizmem" katolickim, etc., – i wobec tych błędów postępuje odpowiednio.

4) Co do zastosowania karność katolickiej w praktyce, katolik rzymski integralny czci i słucha Biskupów, których "Duch Święty ustanowił, aby zarządzili Kościołem Bożym", pod kierunkiem i kontrolą Namiestnika Chrystusowego, z którym katolik rzymski integralny chce być zawsze, przede wszystkim i mimo wszystko.

5) Charakter Kościoła Katolickiego wskazuje, a historia kościelna potwierdza, że Stolica Święta jest żywotnym centrum katolicyzmu: wskutek tego więc, pod pewnym względem, a zwłaszcza z powodu niektórych okoliczności, chwilowe stanowisko Stolicy Świętej jest także wynikiem położenia religijnego i społecznego. Toteż jest rzeczą zrozumiałą, że Rzym może niekiedy milczeć i czekać, z powodu samego położenia, jak ono w danej chwili się przedstawia. W takich wypadkach katolik rzymski integralny nie bierze sobie tego za pretekst do pozostawania nieczynnym wobec niebezpieczeństwa położenia. Przeciwnie, w każdym takim wypadku, zrozumiałwszy i zbadawszy najdokładniej istotę rzeczy, usiłuje on jak najlepiej przeciwdziałać niebezpieczeństwu, zawsze i wszędzie według woli i życzenia Papieża.

6) W swych poglądach i w swej akcji katolik rzymski integralny trzyma się przede wszystkim punktu widzenia *katolickiego*, tj. powszechnego, bądź co do czasu – poprzez różne momenty historyczne, bądź co do przestrzeni – poprzez wszystkie kraje. Wie on, że w walkach chwilowych i miejscowych jest zawsze, przynajmniej w gruncie rzeczy, wiekowa i wszechświatowa walka między dwiema wielkimi siłami organicznymi: jedynym Kościołem Bożym, Katolickim Rzymskim integralnym – z jednej strony, a przeciwnikami jego zewnętrznymi i wewnętrznymi – z drugiej. Przeciwnicy zewnętrzni (sekty żydowsko-masońskie i ich bezpośredni sojusznicy) znajdują się w rękach centralnej władzy tajemnej; przeciwnicy wewnętrzni (moderniści, demokraci katoliccy, liberałowie katoliccy, etc.) służą jej, wiednie czy bezwiednie, za narzędzia infiltracji i rozkładu wśród katolików.

7) Katolik rzymski integralny zwalcza sektę wewnątrz i zewnątrz, zawsze, wszędzie i pod wszelką postacią, wszystkimi uczciwymi środkami, będącymi na czasie. W osobach sekciarzy wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich sprzymierzeńców zwalcza on jedynie konkretne urzeczywistnienie sekty, jej

życia, akcji i planów. Czyni to zaś bez urazy względem braci zbłąkanych, lecz także bez słabości i dwulicowości, podobnie jak dobry żołnierz traktuje na polu bitwy osoby, walczące pod nieprzyjacielskim sztandarem, oraz ich pomocników i sprzymierzeńców.

8) Katolik rzymski integralny jest całkowicie:

przeciw międzywyznaniowości, neutralności i minimalizmowi religijnemu w organizacji i akcji społecznej, w nauczaniu, we wszelkiej działalności jednostek i grup, zależnej od prawdziwej moralności, a zatem od prawdziwej religii, czyli katolicyzmu rzymskiego integralnego;

za wyznaniowością we wszystkich wypadkach, przewidzianych wyżej; w wypadkach zaś wyjątkowego i przejściowego tolerowania przez Stolicę Świętą związków międzywyznaniowych – *za* ścisłą kontrolą stosowania tej wyjątkowej tolerancji, oraz *za* jak największym ograniczeniem tego stanu rzeczy co do czasu i co do miejsca według intencji Stolicy Apostolskiej.

9) *Przeciw* wszelkim usiłowaniom umniejszania, usuwania na drugi plan i systematycznego przemilczania rewindykacji papieskich w Kwestii Rzymskiej, uchylania społecznego wpływu Papiestwa i propagowaniu laicyzmu;

za niez mordowaną rewindykacją Kwestii Rzymskiej według praw i dyrektyw Stolicy Świętej, oraz *za* nieustannym usiłowaniem, by życie społeczne jak najbardziej poddać słusznemu i dobroczynnemu wpływowi Papiestwa i w ogóle Kościoła Katolickiego.

10) *Przeciw* syndykalizmowi jawnie lub domyślnie areligijnemu, neutralnemu, amoralnemu, który z konieczności prowadzi do antychrześcijańskiej walki klas według brutalnego prawa pięści; *przeciw* demokratyzmowi, choćby nawet zowiącemu się chrześcijańskim, zawsze jednak mniej lub więcej zarażonemu demagogią; *przeciw* liberalizmowi, choćby nawet zwanemu ekonomiczno-społecznym, który jednak przez swój indywidualizm prowadzi do rozkładu społecznego;

za harmonią chrześcijańską tak między klasami, jak między jednostką, klasą a społeczeństwem całym; *za* organizacją korporacyjną społeczeństwa chrześcijańskiego według zasad i tradycji sprawiedliwości i miłości społecznej, których nauczał i według których żył Kościół i świat katolicki podczas długich wieków, a które zatem doskonale nadają się do każdej epoki i każdego społeczeństwa prawdziwie cywilizowanego.

11) *Przeciw* nacjonalizmowi pogańskiemu, który odpowiada syndykalizmowi areligijnemu, uważając narody (podobnie jak ostatni uważa klasy społeczne) za zbiorowości, z których każda może i powinna, nie troszcząc się o zasady moralne, dochodzić swych interesów bez żadnego względu na interesy innych, a nawet wbrew takowym, według brutalnego prawa, o którym mówiliśmy wyżej; jak również *przeciw* antymilitaryzmowi i utopijnemu pacyfizmowi, wyzyskiwanym przez sektę w celu osłabienia i uśpienia społeczeństwa pod jarzmem żydowsko-masońskim;

za patriotyzmem zdrowym i moralnym, patriotyzmem chrześcijańskim, którego historia Katolickiego Kościoła dawała nam zawsze wspaniałe przykłady.

12) *Przeciw* feminizmowi, który przesadza i wypacza prawa i obowiązki kobiety, wyjmując je z pod prawa chrześcijańskiego; *przeciw* koedukacji i "uświadamianiu" młodzieży;

za polepszeniem moralnego i materialnego położenia kobiety, młodzieży, rodziny według doktryny i tradycji katolickiej.

13) *Przeciw* rozdziałowi Kościoła od państwa, religii od nauki, która to doktryna i jej urzeczywistnienie są z gruntu antychrześcijańskie;

za lojalnym i serdecznym związkiem między państwem, cywilizacją, nauką, a Kościołem, religią, wiarą.

14) *Przeciw* studiom filozoficznym, dogmatycznym i biblijnym *zmodernizowanym*, które, nie będąc nawet całkowicie modernistycznymi, są co najmniej podobne do studiów archeologicznych lub anatomicznych, jak gdyby tu chodziło o mumie, nie zaś o doktrynę nieśmiertelną i ożywiającą, którą całe duchowieństwo, bez wyjątku, winno poznać przede wszystkim dla pełnienia urzędu kapłańskiego;

za studiami duchownymi, czerpiącymi natchnienie i kierunek w chwalebnej tradycji scholastyki, świętych doktorów Kościoła i najlepszych teologów z czasów Kontreformacji, a korzystającymi ze wszelkich poważnych pomocy metody i dokumentacji naukowej.

15) *Przeciw* fałszywemu mistycyzmowi o tendencjach indywidualistycznych i iluministycznych;

za życiem duchowym intensywnym i głębokim według doktryny i przykładu Świętych mistycznych i autorów, zalecanych przez Kościół.

16) W ogólności *przeciw* wyzyskiwaniu duchowieństwa i akcji katolickiej przez wszelką partię polityczną lub społeczną; w szczególności zaś *przeciw* "demokratyzacji" duchowieństwa i akcji katolickiej, oraz *przeciw* manii "społecznej", jaką usiłują w nie wszczepić pod pretekstem "wyjścia z zakrystii", do której następnie powraca się tylko z rzadka, lub ukradkiem, lub co najmniej z umysłem, zaabsorbowanym czym innym;

za utrzymaniem akcji duchowieństwa, a względnie akcji katolickiej w jej całości, przede wszystkim na terenie jawnie religijnym, wolnym od wszelkich manii "społecznych" lub innych podobnych.

17) *Przeciw* manii czy słabości wielu katolików, co chcą uchodzić za "postępowych", "idących z duchem czasu i rozumiejących jego potrzeby"; co wobec nieprzyjaciela, brutalnego czy układnego, zawsze jednak nieubłaganego, odgrywają rolę naiwnych dzieci; co popisują się swą rzekomą tolerancją, która im każe wstydzić się aktów słusznej surowości, spełnionych przez Kościół lub dla Kościoła, a nawet akta te potępiać; co z systematycznym optymizmem odnoszą się do sideł, zastawianych przez przeciwnika, a całą nieufność i surowość zachowują dla katolików rzymskich integralnych;

za stanowiskiem sprawiedliwym i szlachetnym, zawsze jednak śmiałym, energicznym i niezmordowanym wobec nieprzyjaciela, jego gwałtów i podstępów.

18) *Przeciw* wszystkiemu, co sprzeciwia się doktrynie, tradycji, karności i uczuciom katolicyzmu rzymskiego integralnego;

za wszystkim, co z nimi się zgadza.

N. B. Rozumie się, naturalnie, że, mówiąc: "katolik rzymski integralny", nie chcemy bynajmniej w jakikolwiek bądź sposób modyfikować nazwy autentycznej i chwalebnej: "katolik rzymski". Wyrażenie: "katolik rzymski integralny" oznacza tylko: "integralnie katolik rzymski", czyli: "całkowicie i prosto katolik rzymski" bez dodatków lub restrykcji, odpowiadających (nawet poza intencją tych, co ich używają) wyrażeniom: "katolik liberalny", "katolik socjalny" itp.

("Cahiers Romains")

"Myśl Katolicka", 1913, nr 41, ss. 322-323. (a)

(Pisownię i słownictwo nieznacznie uwspółcześniono).

Przypisy:

(1) "Myśl Katolicka" od samego początku swego istnienia uważała wszystko, co wyszczególnione jest w niniejszym wybornym, podstawowym artykule, za swój program, któremu wierna aż po dziś została, mimo prześladowań i niezrozumienia. "Myśl Katolicka" szczyli się tą swoją rolą pioniera zasad, tu wyłuszczonej. W 1908 roku, gdy "Myśl" ukazała się, była ona jedynym pismem nie tylko w Polsce, ale nawet w Europie, które całości zasad tych strzegło i o całość ich walczyło. Dziś, dzięki Bogu, nie staje już sama do walki; jest już więcej pism i ludzi, w tym kierunku działających; słowa Ojca Świętego, w tyłu Encyklikach i Motu Proprio do całego świata zwrócone, nadały zasadom tym, o które zawsze walczyliśmy, największą sankcję, gdyż te same zasady w tych kapitalnych dokumentach papieskich były zawarte.

Warto, by czytelnicy i przyjaciele nasi zechcieli głębiej nad tym artykułem się zastanowić i rozważyć, czy ich działalność kwadruje z ideałem, tu zaznaczonym.

(a) Por. 1) "Myśl Katolicka", a) [O katolików integralnych \(I\)](#). b) [O katolików integralnych \(II\)](#). c) [Po czym poznać liberala?](#) d) [Kościół a kremacja](#). e) [O wolność kobiety](#).

2) Ks. Umbero Benigni, [Ultramontyzm](#).

3) Św. Pius X, Papież, a) [Encyklika "Pascendi dominici gregis", o zasadach modernistów](#). b) [Przysięga antymodernistyczna](#).

4) Henryk Hello, a) [Nowoczesne wolności w oświeceniu encyklik. Wolność sumienia – wolność wyznania – wolność prasy – wolność nauczania](#). b) [Syllabus w wieku XX](#).

5) a) [Mały katechizm o Syllabusie](#). b) [Mały katechizm o Nieomyślności Najwyższego Pasterza](#).

6) Abp Emil Guerry, [Kodeks Akcji Katolickiej](#).

7) Ks. Walenty Gadowski, [Nauka Kościoła. Wybór orzeczeń dogmatycznych Kościoła katolickiego i jego praw kanonicznych](#).

8) Ks. Andrzej Dobroniewski, [Modernizm i moderności](#).

9) Ks. Ernest Jouin, [Papiestwo i masoneria](#).

10) Bp Władysław Krynicki, [Dzieje Kościoła powszechnego](#).

11) Ks. Marian Morawski SI, [Filozofia i jej zadanie](#).

12) O. Józef Schryvers CSsR, [Zasady życia duchowego](#).

(Przyp. od red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXIV, Kraków 2014